

Belangrijkste bevindingen onderzoek gevolgen corona amateurkunst

Amateurkunstverenigingen

Het verenigingsleven is op 16 maart bijna geheel tot stilstand gekomen. Op een schaal van 1 tot 10 bedraagt de impact van het coronavirus op de continuïteit van de vereniging gemiddeld een 7,2. De verenigingen hebben bijna geen gebruik kunnen maken van de landelijke financiële steunregelingen. Ook ontvangen zij niet of nauwelijks extra steun vanuit de gemeente of provincie. Dit terwijl zij wel degelijk forse schade lijden. Enerzijds financieel doordat de kosten doorlopen en inkomsten wegvallen. Anderzijds sociaal, omdat de binding met de leden en tussen de leden in belangrijke mate is weggefallen. Nu de beperkende maatregelen door de overheid zijn versoepeld en er protocollen van kracht zijn start een gedeelte van de verenigingen nu of na de zomer weer gedeeltelijk op. Maar veel verenigingen kunnen nog niet terug naar de situatie van voor het coronavirus. Met name het werken met de 1,5 meter afstand vormt een probleem, omdat veel van de (gehuurde) repetitieruimten en veel podia niet geschikt zijn om de 1,5 meter afstand in de praktijk te brengen. Het huren van grotere ruimten is vaak duurder en het repeteren in kleinere groepen kost ook meer, omdat het meer uren van de artistiek begeleider of docenten vraagt. Verenigingen verwachten dan ook de komende tijd nog financiële en sociale schade te lijden. De meerderheid vraagt ook om ondersteuning.

Er ligt hier duidelijk een taak voor gemeenten. Daarvoor is wel maatwerk nodig, want er zijn grote verschillen tussen verenigingen. Maar duidelijk is dat veel verenigingen behoefte hebben aan grotere en goed geventileerde ruimten en podia waar men kan repeteren en optreden. Dat is iets wat gemeenten kunnen faciliteren. En omdat dit jaar de inkomsten veel minder zullen zijn hebben veel verenigingen simpelweg ook extra financiële ondersteuning nodig om de komende tijd te overleven. Dat vergt ongetwijfeld een grotere inspanning voor gemeenten, maar wel een die noodzakelijk is willen gemeenten het verenigingsleven in stand houden. Steun vanuit het rijk of vanuit provincies zou hierbij voor gemeenten zeer welkom zijn.

Gevolgen tot 1 juni

- Het verenigingsleven is op 16 maart bijna geheel tot stilstand gekomen. Alle verenigingen waren gedwongen hun concerten, voorstellingen, presentaties of tentoonstellingen te annuleren. Ook de repetities en lessen werden geannuleerd, waarbij 18% van de verenigingen de repetities en 33% van de verenigingen de lessen nog wel online wist te organiseren.
- Verenigingen hebben niet of nauwelijks een beroep kunnen doen op financiële steunregelingen van rijk, provincie of gemeente, omdat zij als vrijwilligersorganisatie zonder personeel niet in aanmerking kwamen voor een van de regelingen. Slechts 8% heeft gebruik kunnen maken van de Tegemoetkoming schade COVID-19 (TOGS) en 1% van de Tijdelijke Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid (NOW). Een kleine 6% van heeft extra ondersteuning gekregen vanuit de gemeente of provincie.

42% van de verenigingen hebben financiële schade geleden tussen 16 maart en 1 juni. Het gaat dan om gemiddeld € 3.576,- per vereniging. Hoe groter de vereniging, hoe groter de schade. En de verenigingen met jeugdleden hebben relatief meer schade.

Ook zijn er verschillen tussen de soorten verenigingen. De gemiddelde schade bij orkesten (€ 4.479,-), toneelclubs (€ 5.621,-) en dansverenigingen (€ 6.029,-) is hoger dan bij koren (€ 2.396,-) en zeker dan bij foto- en filmclubs (€ 383,-).

- De schade is enerzijds ontstaan door het wegvallen van inkomstenbronnen, zoals recettes uit optredens, voorstellingen en tentoonstellingen, omzet uit horeca/bar, het niet kunnen organiseren van inzamelingsacties en sponsoring. Anderzijds door het doorlopen van sommige kostenposten, waarvan de vergoeding van de artistiek begeleider(s) en docent(en) en de huur van de repetitieruimte de belangrijkste zijn. 86% van de verenigingen heeft de artistiek begeleider (deels) doorbetaald en 78% de docenten. De helft van de verenigingen betaalde ook de huur van de repetitieruimte door.
- De schade is niet alleen financieel, maar zeker ook sociaal. Verenigingen wijzen erop dat ook de sociale band tussen de leden onderling en van de leden met de vereniging is afgenomen. Bij 15% van de verenigingen zijn ook leden gestopt naar aanleiding van de coronavirus, gemiddeld 2,6 leden per vereniging. Een ander gevolg is het verlies aan artistieke kwaliteit door het niet kunnen repeteren.

Toekomst met protocollen¹

- Er heerst veel onzekerheid bij de verenigingen over de toekomst, vooral over het wel of niet kunnen organiseren van optredens, concerten en voorstellingen. 73% zegt nog niet te weten of ze dit weer gaan organiseren de komende tijd, de rest wil het gaan proberen na de zomer. De repetities en met name de lessen pakt een deel van de verenigingen wel weer langzaam op. 13% was in juni weer aan het repeteren en 57% wil dat op korte termijn of na de zomer gaan doen. 30% weet het nog niet. 41% van de verenigingen geeft weer lessen, 35% gaat dat op korte termijn of na de zomer doen en 25% weet het nog niet.
- Ten tijde van dit onderzoek in juni was het protocol voor samen musiceren nog niet bekend. De verenigingen die aangaven nog geen repetities, lessen en/of concerten en voorstellingen te gaan organiseren wijzen de onduidelijkheid over de risico's van samen musiceren inderdaad aan als belangrijke reden om deze activiteiten nog niet te organiseren. Maar het is de vraag of de duidelijkheid die nu wel geboden is gaat leiden tot het organiseren van repetities en concerten of voorstellingen van koren en orkesten, want andere belangrijke redenen om nog niet te repeteren en op te treden zijn de ongeschiktheid van repetitieruimte en podia voor de 1,5 meter afstand regel en de vrees bij een deel van de leden voor een mogelijke besmetting met het coronavirus.
- Van de verenigingen die aangeven hun repetities weer op te starten geeft een kwart aan dat ze gebruik (gaan) maken van een andere, grotere repetitieruimte, een kwart zegt buiten te repeteren en de helft begint met kleinere groepjes. Ook hier zien we dat de reguliere repetitieruimte momenteel voor de meerderheid van de verenigingen niet voldoet met de huidige richtlijnen.
- Doordat de verenigingen nog lang niet zoals vanouds de draad weer kunnen oppakken verwacht 39% van de verenigingen ook nog de rest van het jaar financiële schade te lijden, tussen 1 juni en 31 december gemiddeld € 4.459,- per vereniging. Daarmee ligt de te

1 Sinds het uitvoeren van het onderzoek zijn er enkele beperkende maatregelen versoepeld en zijn sommige protocollen aangepast, waarvan de belangrijkste zijn dat er nu een protocol is voor samen zingen, dat acteurs en dansers onder bepaalde voorwaarden tijdelijk geen 1,5 meter afstand hoeven te houden tijdens lessen, repetities en uitvoeringen en dat evenementen onder bepaalde voorwaarden weer mogen worden georganiseerd. Daarmee is de onzekerheid minder geworden, maar tevens is nu duidelijk welke belemmeringen de komende tijd zullen gelden om weer op te kunnen starten.

verwachten schade nog hoger dan de geleden schade tot 1 juni.

- De zorgen voor de toekomst hebben ook nu weer niet alleen betrekking op de financiën. Bij handhaving van de huidige protocollen vindt 44% van de vereniging het (zeer) waarschijnlijk dat ze over een jaar veel kleiner zijn en 39% vindt dat een reële mogelijkheid. 10% van de vereniging acht het zelfs (zeer) waarschijnlijk dat ze over een jaar überhaupt niet meer bestaan.

Ondersteuning

- 60% van de verenigingen geeft aan ondersteuning nodig te hebben om met de huidige protocollen weer actief te worden en blijven. Waar de verenigingen het meeste ondersteuning bij nodig hebben, is het in de praktijk vormgeven van de 1,5 meter regel. Heel concreet geeft 28% aan een andere locatie nodig te hebben om te kunnen repeteren, en 13% andere locaties om op te kunnen optreden. 19% van de verenigingen heeft ook financiële ondersteuning nodig.

Informele groepen

De gevolgen van het coronavirus voor de groepen die geen vereniging of stichting zijn maar zich informeel organiseren, lijken erg op de gevolgen voor de formele verenigingen. Ook bij hen zijn de activiteiten tot stilstand gekomen en is de impact (op een schaal van 1 tot 10) gemiddeld een 7,2. Het verschil met de formele verenigingen is dat zij helemaal geen gebruik hebben kunnen maken van de financiële steunregelingen. Toch heeft een kwart van hen financiële schade geleden, gemiddeld € 1398,- per groep. En een kwart weet ook al dat het de rest van het jaar financiële schade zal hebben, gemiddeld € 1626,- per groep. 40% heeft behoefte aan ondersteuning, waarbij het vooral gaat om een andere locatie voor de repetities of lessen.

Kunstdocenten en artistiek begeleiders

Kunstdocenten en artistiek begeleiders hebben hun werkzaamheden grotendeels stil moeten leggen. Op een schaal van 1 tot 10 bedraagt de impact van het coronavirus op werkzaamheden van deze professionals een 8,2. Tweederde heeft financiële schade geleden, terwijl maar 40% gebruik heeft kunnen maken van de landelijke steunregelingen. En de helft van de kunstprofessionals verwacht met de huidige richtlijnen en protocollen ook de rest van het jaar nog aanzienlijke schade op te lopen, waarbij het ernaar uitziet dat door de strengere eisen van de tweede Tijdelijke overbruggingsregeling zelfstandig ondernemers (Tozo 2) maar een heel gering percentage van de kunstprofessionals hier gebruik van kan maken. Geen wonder dat zo'n 70% van hen aangeeft (extra) ondersteuning nodig te hebben.

De gemeente kan de kunstprofessionals heel concreet helpen bij een groot knelpunt: het vinden en aanbieden van ruimten waar de kunstdocenten en artistiek begeleiders hun leerlingen en groepen kunnen onderwijzen, begeleiden, laten oefenen en optreden. Daarnaast is het belangrijk dat het rijk, samen met gemeenten, serieus kijkt naar de positie van de zzp'ers in de culturele sector, waaronder dus de duizenden kunstdocenten en artistiek begeleiders. Zij kunnen hun werkzaamheden nog lang niet volledig uitoefenen en krijgen ook niet of nauwelijks steun, waardoor een grote groep docenten en begeleiders aan hun lot worden overgelaten en op of onder het sociaal minimum zal balanceren. Daarmee komt de duurzaamheid van het aanbod van kunsteducatie en cultuurparticipatie nog meer in gevaar dan die al was na alle bezuinigingen van de afgelopen twee decennia.

Gevolgen tot 1 juni

- Kunstdocenten en artistiek begeleiders hebben hun werkzaamheden grotendeels moeten stoppen op 16 maart. Dat geldt zeker voor degene die lesgeven aan groepen of hen begeleiden, zoals dirigenten, regisseurs en dansdocenten. 44% van de kunstdocenten die individueel lesgeven heeft zijn lessen enigszins tot volledig (online) kunnen voortzetten.
- Veel van de kunstdocenten en artistiek begeleiders kwamen niet in aanmerking voor de financiële steunregelingen van de landelijke overheid. Van de kunstdocenten maakte 36% gebruik maken van de eerste Tijdelijke overbruggingsregeling zelfstandig ondernemers (Tozo 1), en 9% van de Tegemoetkoming schade COVID-19 (TOGS). Van de artistiek begeleiders maakte 27% van Tozo 1 en 4% van TOGS gebruik. Belangrijke redenen waarom men niet in aanmerking kwam voor de Tozo waren het hebben van een inkomen boven het sociaal minimum, het niet voldoen aan het urencriterium en het niet ingeschreven staan bij de Kamer van Koophandel. De belangrijkste redenen voor het geen aanspraak kunnen maken op TOGS zijn het minder dan € 4.000,- euro hebben aan vaste zakelijke lasten en een werkadres dat gelijk is aan het huisadres.
- Ruim tweederde van de kunstdocenten en artistiek begeleiders heeft financiële schade geleden tussen 16 maart en 1 juni. Kunstdocenten gemiddeld € 3.561,- en artistiek begeleiders gemiddeld € 5.083,-. Dit verschil komt doordat het werken met groepen helemaal tot stilstand kwam en doordat de kunstdocenten, en dan met name de docenten die instrumentale les geven, hun lespraktijk nog gedeeltelijk hebben kunnen doorzetten. De instrumentale muziekdocent heeft gemiddeld € 1.887,- schade. Verder zijn er grote verschillen tussen disciplines. De professionals werkzaam in dans (gem. € 8.336,-), toneel (€ 6.535,-) en muziektheater (€ 6.505,-) hebben de grootste schade. Als we kijken naar leeftijd, dan lijden de professionals in de leeftijd tussen 25 en 40 jaar de grootste schade.
- 25% ondervond tussen 16 maart en 1 juni extra financiële schade als kunstprofessional naast de schade opgelopen bij hun werk als docent of begeleider. Veel kunstdocenten en artistiek begeleiders verdienen hun inkomen gedeeltelijk ook met werk als uitvoerend kunstenaar, musicus, danser, fotograaf, filmer, artiest, acteur. Ook dat werk is nagenoeg volledig stil komen te liggen. Voor deze 25% ligt de gemiddelde extra financiële schade op € 3.848,-.

Toekomst met protocollen

- Met de huidige protocollen verwacht de helft van kunstdocenten die lesgeven aan individuen hun werkzaamheden weer in behoorlijke mate of volledig te kunnen uitoefenen. Voor degene die werken met groepen ligt dit aandeel aanzienlijk lager, op zo'n 12 à 16 procent.
- De belangrijkste reden waarom docenten en begeleiders nog niet volledig kunnen opstarten is dat op het moment van het onderzoek nog geen duidelijkheid was over de risico's van het samen zingen. Inmiddels is hiervoor een protocol en zal het percentage kunstprofessionals dat het werken met groepen weer heeft opgepakt of binnenkort gaat oppakken mogelijk hoger liggen dan de 12 à 16 procent. Maar het is de vraag hoeveel hoger, want voor andere kunstdisciplines waren op het moment van het onderzoek al wel protocollen voor handen en ook voor deze disciplines worden de lessen aan en begeleiding van groepen nog lang niet volledig opgestart. Zo geeft slecht 15% van de professionals die orkesten of ensembles begeleiden aan dat zij hun werkzaamheden weer in behoorlijke mate of volledig kunnen (gaan) uitoefenen. Bij dansdocenten ligt dat percentage op 27% en bij toneel docenten en -regisseurs op 11%. Dit komt in belangrijke omdat verenigingen, clubs en groepen waarmee zij werken nog niet samenkomen om te reputeren of op te treden, omdat (een deel van de) leerlingen en beoefenaars bang zijn voor besmetting en omdat de huidige les- of

repetitieruimte ongeschikt is voor het hanteren van 1,5 meter regel. Wel is het zo dat de danssector en de theatersector sinds 1 juli wat meer mogelijkheden gekregen hebben om onder voorwaarden af te wijken van de 1,5 meter afstand regel.

- Doordat kunstdocenten en artistiek begeleiders nog lang niet de werkzaamheden weer volledig kunnen oppakken verwacht 54% van hen ook tussen 1 juni en 31 december nog financiële schade op te lopen, gemiddeld € 7.910,-. 22% verwacht ook bij andere werkzaamheden als kunstprofessional schade op te lopen, gemiddeld € 6.339,-. Waarschijnlijk kunnen zij voor al deze schade geen beroep doen op een landelijke steunregeling, want slechts 4% heeft een beroep gedaan op de tweede Tozo en 8% wil dat nog gaan doen. 58% geeft aan sowieso niet voor Tozo 2 in aanmerking te komen, met name omdat nu het inkomen van de partner ook meetelt bij het bepalen van het recht op de aanvullende uitkering.

Ondersteuning

- 65% van de kunstdocenten en 72% van de artistiek begeleiders geeft aan ondersteuning nodig te hebben bij het weer opstarten van hun werkzaamheden. De belangrijkste behoeften van de artistiek begeleiders zijn een andere locatie om te kunnen repeteren en advies en informatie over het werken met de huidige richtlijnen, gevolgd door (extra) financiële ondersteuning. De kunstdocenten hebben dezelfde behoeften, alleen heeft financiële steun bij hen prioriteit.

Kunsteducatie-instellingen²

Centra voor de kunsten en dans-, theater- en muziekscholen hebben 16 maart hun deuren moeten sluiten. De impact daarvan is groot. Op een schaal van 1 tot 10 is de impact van het coronavirus op hun continuïteit gemiddeld een 8, waarbij impact op de dans- en theaterscholen gemiddeld boven de 8 ligt en de impact op de centra voor de kunsten en de muziekscholen rond de 7. Ook al heeft een groot aantal instellingen een beroep kunnen doen op de landelijke financiële steunregelingen, de financiële schade bedraagt gemiddeld enkele tienduizenden euro's per instelling. Door de protocollen die nu gelden, wordt er door de instellingen zelfs nog een hoger schadebedrag verwacht voor de rest van het jaar. Er is dan ook bij ruim 70% behoefte aan (extra) ondersteuning, waarbij het vooral gaat om financiële ondersteuning. Dat lijkt ook broodnodig, want veel van de instellingen verwachten over een jaar veel kleiner te zijn. Zo denkt bijna 2 op de 10 dansscholen er over een jaar zelfs niet meer te zijn.

Extra financiële ondersteuning van gemeente, provincie of rijk is dus ook voor de komende periode hoogst noodzakelijk. Met name de instellingen die werken met groepen geven aan dat er met de huidige richtlijnen en protocollen geen volwaardig verdienmodel mogelijk is en ze het niet lang vol zullen houden. Het opsplitsen van groepen vergt bijvoorbeeld meer docenten en het huren van grotere ruimten en het aanschaffen van goede ventilatiesystemen vraagt extra investeringen. En deelnemers en cursisten accepteren nu nog wel het alternatieve, maar mindere aanbod, maar zullen dat naar verwachting niet blijven doen. En andere deelnemers zullen het bij een regulier aanbod mogelijk niet aandurven.

- 2 Aan het onderzoek hebben 143 instellingen en ondernemingen waar meer dan 1 betaalde kracht werkzaam is meegedaan. Daarvan waren er 100 dans-/balletscholen, 15 centra voor de kunsten, 12 muziekscholen en 16 theaterscholen. De resultaten over dansscholen hebben de meeste zeggingskracht, de resultaten over de andere drie soorten instellingen zijn door het beperkte aantal respondenten meer tentatief.

Gevolgen tot 1 juni

- De kunsteducatie-instellingen hebben 16 maart hun deuren gesloten, maar ze zijn niet geheel tot stilstand gekomen. De geplande concerten, optredens en voorstelling zijn allemaal geannuleerd, maar ongeveer twee derde van deze dansscholen, centra voor de kunsten en muziekscholen is het gelukt om de lessen (gedeeltelijk) online voort te zetten. De theaterscholen hebben dit minder kunnen doen.
- Ondanks het op een online manier organiseren van een gedeelte van de lessen hebben veel instellingen inkomsten misgelopen door de afname van bijdragen van deelnemers/cursisten. 93% van de dansscholen liep hierdoor inkomsten mis. Bij de andere instellingen lag het aandeel iets lager, tussen 55 en 75%. Andere veelgenoemde inkomstenbronnen waar men inkomsten misliep waren de omzet uit optredens of voorstellingen, de opbrengst uit verhuur van instrumenten of ruimten en de opbrengst uit horeca/baromzet.
- De instellingen geven ook aan dat er ook deelnemers/cursisten zijn gestopt als gevolg van het coronavirus. Dit geldt voor twee derde van de dansscholen. Bij de andere instellingen hadden er wat minder te maken met cursisten die stopten, waarvan de muziekscholen er het best van afkwamen. Waarschijnlijk omdat de muziekscholen het beste hun lessen online hebben kunnen continueren.
- De meeste instellingen hebben hun docenten en begeleiders (deels) doorbetaald. Dit geldt in het bijzonder voor de centra voor de kunsten, maar ook rond de 70% van de andere instellingen heeft dit gedaan. De doorbetaling van de huur van de repetitie-/lesruimte was een andere belangrijke kostenpost. Dit geldt in het bijzonder voor centra voor de kunsten, maar ook 65% van de dansscholen hebben de huur van hun ruimte(n) doorbetaald. Bij de muziekscholen gaat het om de helft en de theaterscholen ligt het op 35%.
- Om de inkomstenderving op te vangen heeft 68% van de dansscholen gebruik kunnen maken van de Tegemoetkoming schade COVID-19 (TOGS) en 27% (ook) van de Tijdelijke Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid (NOW). Dat betekent dat 72% van de dansscholen steun heeft ontvangen uit een of beide regelingen. Bij de centra voor de kunsten en de theaterscholen ligt dat iets lager rond de 60%. Alleen de muziekscholen lijken veel minder gebruik gemaakt te hebben van beide regelingen, ongeveer een derde heeft dat gedaan.
- Over het algemeen werd er meer gebruik gemaakt van TOGS dan van NOW. De meeste instellingen werken namelijk alleen met zzp'ers, 0-uren contracten of vrijwilligersvergoedingen en hebben geen personeel in loondienst, waardoor ze geen aanspraak kunnen maken op NOW. Sommige centra voor de kunsten werken (gedeeltelijk) met personeel in loondienst, waardoor zij ongeveer evenredig gebruik hebben gemaakt van NOW en TOGS. Toch komen niet alle centra voor de kunsten met personeel in loondienst in aanmerking voor NOW, want door de subsidie die ze ontvangen hebben ze soms geen omzetverlies van meer dan 20%. En de belangrijkste redenen waarom instellingen niet in aanmerking komen voor TOGS zijn het niet verwachten van ten minste € 4.000,- omzetverlies, het niet hebben van ten minste € 4.000,- aan vaste lasten, en het hebben van een werkadres dat gelijk is aan het privéadres.
- Ongeveer 80% van de dans-, muziek- en theaterscholen heeft tussen 16 maart en 1 juni schade geleden. Alleen bij de centra voor de kunsten ligt dit aandeel lager, maar dat komt omdat 40% van hen nog niet weet of er sprake is van financiële schade. Bij de dansscholen die schade hadden bedroeg het gemiddelde schadebedrag ruim € 18.000,-. Wegens het beperkte aantal respondenten bij de andere instellingen moeten we voorzichtig zijn met het schatten van bedragen, maar het lijkt erop dat de schade bij de centra voor de kunsten, muziekscholen en theaterscholen nog hoger ligt dan bij de dansscholen.

Toekomst met de protocollen

- De meeste centra voor de kunsten en muziekscholen zijn inmiddels weer gestart met het lesgeven of gaan dat op korte termijn doen. Bij de dansscholen en theaterscholen ligt dit wat lager, zo rond de 60%. Het organiseren van optredens, concerten of voorstellingen wordt voorlopig nog niet of nauwelijks gedaan. Van de dansscholen gaat bijvoorbeeld 38% dit na de zomer proberen en 58% weet nog niet wanneer ze dit weer kunnen gaan organiseren.
- Verreweg de meeste instellingen gaan de lessen en repetities weer fysiek geven. Alleen bij muziekscholen lijkt een grote groep (bijna de helft) het online lesgeven voorlopig te blijven doorzetten. Het weer fysiek lesgeven gebeurt op veel verschillende manier: buiten, in kleinere groepen, in grotere ruimten.
- De belangrijkste reden waarom men nog geen optredens, concerten of voorstelling gaat organiseren is de onzekerheid die er ten tijde van het onderzoek nog was over het wel of niet mogen organiseren van evenementen met meer dan 100 personen. Inmiddels is dit onder bepaalde voorwaarden toegestaan. Maar de instellingen wijzen ook op andere redenen die nog steeds actueel zijn, zoals het niet weten hoe de 1,5 meter afstand in de praktijk en artistiek-inhoudelijk vorm te geven, te hoge kosten doordat men door de 1,5 meter afstand niet voldoende publiek kan trekken en deelnemers die het niet willen vanwege mogelijk besmettingsgevaar.
- De helft van de centra voor de kunsten en de muziekscholen lijdt ook nog financiële schade tussen 1 juni en 31 december en de andere helft weet het nog niet. Bij de dansscholen en de theaterscholen ligt het aandeel dat de rest van het jaar ook nog schade heeft hoger, op respectievelijk 60% en 69%. De te verwachte schade ligt zelfs nog hoger dan de al geleden schade. Bij de dansscholen gaat het gemiddeld om € 25.600,- per dansschool. En bij de centra voor de kunsten, muziekscholen en theaterscholen lijkt het 2 tot 4 keer zo hoog te liggen.
- Er zijn dus veel zorgen over de toekomst. Ongeveer 70% van de dans- en theaterscholen acht het (zeer) waarschijnlijk dat zij over een jaar veel kleiner zijn. Ook 58% van de muziekscholen en 40% van de centra voor de kunsten denkt dit. 17% van de dansscholen en 13% van de theaterscholen vindt het zelfs (zeer) waarschijnlijk dat ze over een jaar überhaupt niet meer bestaan. Gelukkig acht een groep het (zeer) waarschijnlijk dat ze over een jaar manieren hebben gevonden om hun reguliere activiteiten te organiseren, alhoewel het aandeel dansscholen (40%) dat daar positief over is minder groot is dan het aandeel muziekscholen (58%), theaterscholen (60%) en zeker centra voor de kunsten (80%).
- In aanvulling hierop wordt duidelijk dat de recent ingevoerde Tegemoetkoming Vaste Lasten (de TVL) tekort schiet. Dit komt mee doordat de gekozen referentie periode (juni-sept) in de zomervakantie valt, een periode waarin kunsteducatie-instellingen per definitie al een lagere omzet hebben. Door de zomervakantie zullen vele niet voldoen aan het vereiste verlies van 30% ten opzichte van het voorgaande jaar. Om deze zomermaanden te compenseren organiseert de Kunsteducatiesector juist tussen maart en april extra activiteiten en voorstellingen. Dit jaar viel deze mogelijkheid compleet weg.
- Daarnaast vallen dansondernemers niet onder de SBI Code indeling Cultuur, Sport en Recreatie valt, maar onder onderwijs. Aan de SBI code onderwijs is een veel lager percentage gekoppeld (18%), dat voor dans zeer ongunstig uitpakt. Het aandeel vaste lasten wordt bepaald op branche niveau en er is geen verdere uitsplitsing gemaakt binnen de branches. Op deze wijze wordt geen rekening gehouden met verschillen tussen ondernemingen binnen sectoren, bijvoorbeeld verschillen in omvang, locatie (kosten) en wijze van bedrijfsuitoefening.

Ondersteuning

- Ruim 70% van de instellingen geeft aan extra ondersteuning nodig te hebben. Er is vooral behoefte aan financiële ondersteuning, gevolgd door ondersteuning en advies bij het praktisch vormgeven van de 1,5 meter regel en andere locaties voor lessen, repetities en optredens, concerten en voorstellingen.
- Het is nodig de TVL regeling beter passend te maken voor cultuurinstellingen door de maanden april en mei mee te nemen als referentie periode en door het te lage percentage voor dansondernemers bij te stellen, zodat zij ook minimaal 34% compensatie van hun omzetsdaling vergoed kunnen krijgen.